ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 23ης Φεβρουαρίου 2006 *

Στην υπόθεση C-122/04,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 5 Μαρτίου 2004,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την C.-F. Durand και τον M. van Beek, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον K. Bradley και την M. Gómez-Leal, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον I. Díez Parra και την M. Balta, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζόμενων από

το **Βασίλειο της Ισπανίας,** εκπροσωπούμενο από τον M. Muñoz Pérez, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας,** εκπροσωπούμενη από την T. Pynnä, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric (εισηγήτρια), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič και E. Levits, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed
γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 30ής Ιουνίου 2005,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2152/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την παρακολούθηση των δασών και των περιβαλλοντικών αλληλεπιδράσεων στην Κοινότητα (Έμφαση στα δάση) (ΕΕ 2003, L 324, σ. 1, στο εξής: κανονισμός Έμφαση στα δάση), καθόσον υποβάλλει τη λήψη των μέτρων εφαρμογής του προγράμματος «Έμφαση στα δάση» στη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής του άρθρου 5 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ 1999, L 184, σ. 23, στο εξής: δεύτερη απόφαση περί επιτροπών), και να διατηρήσει τα αποτελέσματα του ανωτέρω κανονισμού μέχρι την τροποποίησή του, η οποία πρέπει να γίνει το συντομότερο δυνατό μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.

2 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2005, επετράπη η παρέμβαση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας προς υποστήριξη των αιτημάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Η Συνθήκη ΕΚ

3 Σύμφωνα με το άρθρο 202, τρίτη περίπτωση, ΕΚ:

«Για την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσας Συνθήκης και κατά τους όρους αυτής, το Συμβούλιο:

[...]

— αναθέτει στην Επιτροπή, με τις πράξεις που εκδίδει, αρμοδιότητες εκτελέσεως των κανόνων που θεσπίζει. Το Συμβούλιο μπορεί να υπαγάγει την άσκηση αυτών των αρμοδιοτήτων σε ορισμένους όρους. Το Συμβούλιο μπορεί επίσης να διατηρήσει το δικαίωμα να ασκεί απ' ευθείας εκτελεστικές αρμοδιότητες σε ειδικές περιπτώσεις. Οι ανωτέρω όροι πρέπει να ανταποκρίνονται στις αρχές και στους κανόνες που θα έχει θεσπίσει προηγουμένως το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση, μετά από πρόταση της Επιτροπής και γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.»

Η δεύτερη απόφαση περί επιτροπών

4 Η δεύτερη απόφαση περί επιτροπών εκδόθηκε βάσει του άρθρου 202, τρίτη περίπτωση, ΕΚ.

5 Αντικατέστησε την απόφαση 87/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1987, για τον καθορισμό των όρων ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ 1987, L 197, σ. 33).

6 Σύμφωνα με το άρθρο 2 της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών:

«Η επιλογή διαδικασίας για την έγκριση των εκτελεστικών μέτρων διαπνέεται από τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τα μέτρα διαχειρίσεως, όπως εκείνα που αφορούν την κοινή γεωργική και αλιευτική πολιτική, ή την εκτέλεση προγραμμάτων με ουσιαστικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, θα πρέπει να εγκρίνονται με τη διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής·

β) τα γενικά μέτρα που αφορούν την εφαρμογή των ουσιαστικών στοιχείων μιας βασικής πράξεως και τα μέτρα που αφορούν την προστασία της υγείας ή την ασφάλεια ανθρώπων, ζώων ή φυτών θα πρέπει να εγκρίνονται με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής.

Όταν η βασική πράξη προβλέπει ότι μη ουσιαστικά στοιχεία της πράξεως αυτής μπορούν να προσαρμοσθούν ή να ενημερωθούν με εκτελεστικά μέτρα, τα μέτρα αυτά θα πρέπει να εγκρίνονται με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής·

γ) με την επιφύλαξη των στοιχείων α΄ και β΄, η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής πρέπει να χρησιμοποιείται σε κάθε περίπτωση στην οποία κρίνεται ως η πλέον ενδεδειγμένη.»

7 Τα άρθρα 3 έως 6 της εν λόγω αποφάσεως ορίζουν αντίστοιχα τέσσερις διαδικασίες, οι οποίες τιτλοφορούνται «διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής» (άρθρο 3), «διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής» (άρθρο 4), «διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής» (άρθρο 5) και «διαδικασία διασφαλίσεως» (άρθρο 6).

8 Σύμφωνα με τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 1, της ιδίας αποφάσεως, η Επιτροπή επικουρείται αντίστοιχα από διαχειριστική και κανονιστική επιτροπή, οι οποίες αποτελούνται αμφότερες από αντιπροσώπους των κρατών μελών και των οποίων προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

9 Το άρθρο 4, παράγραφοι 3 και 4, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών προβλέπει ότι:

«3. Η Επιτροπή, με την επιφύλαξη του άρθρου 8, εγκρίνει μέτρα που είναι αμέσως εφαρμοστέα. Εντούτοις, αν τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή διαχειρίσεως, τα εγκριθέντα μέτρα ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε για διάστημα που καθορίζεται σε κάθε βασική πράξη αλλά που ουδέποτε υπερβαίνει το τρίμηνο από την ημερομηνία της ανακοινώσεως.

4. Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 3».

10 Το άρθρο 5, παράγραφοι 3 ως 6, της εν λόγω αποφάσεως ορίζει ότι:

«3. Η Επιτροπή, με την επιφύλαξη του άρθρου 8, εγκρίνει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον αυτά είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

4. Εάν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα ληπτέα μέτρα και ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

5. Εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κρίνει ότι πρόταση που υποβλήθηκε από την Επιτροπή δυνάμει βασικής πράξεως η οποία έχει εγκριθεί κατά τη διαδικασία τον άρθρου 251 της Συνθήκης υπερβαίνει τις εκτελεστικές αρμοδιότητες που προβλέπονται από αυτή τη βασική πράξη, γνωστοποιεί τη θέση του στο Συμβούλιο.

6. Λαμβάνοντας υπόψη τη θέση αυτή, το Συμβούλιο μπορεί, κατά περίπτωση, να αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία για την πρόταση εντός προθεσμίας που ορίζεται σε κάθε βασική πράξη και η οποία ουδέποτε υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την ημερομηνία υποβολής στο Συμβούλιο.

Εάν εντός αυτής της προθεσμίας το Συμβούλιο δηλώσει με ειδική πλειοψηφία ότι διαφωνεί με την πρόταση, η Επιτροπή την επανεξετάζει και μπορεί να υποβάλει στο Συμβούλιο τροποποιημένη πρόταση, να υποβάλει εκ νέου την πρότασή της ή να υποβάλει νομοθετική πρόταση με βάση τη Συνθήκη.

Εάν κατά τη λήξη της προθεσμίας το Συμβούλιο δεν έχει εγκρίνει την προτεινόμενη εκτελεστική πράξη ή δεν έχει εκδηλώσει τη διαφωνία του με τα προτεινόμενα εκτελεστικά μέτρα, η προτεινόμενη εκτελεστική πράξη εγκρίνεται από την Επιτροπή.»

11 Το άρθρο 7 της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών αφορά τις επιτροπές.

12 Το άρθρο 8 της εν λόγω αποφάσεως αφορά την περίπτωση στην οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δηλώνει ότι σχέδιο εκτελεστικών μέτρων υπερβαίνει τις εκτελεστικές αρμοδιότητες που προβλέπονται στη βασική πράξη.

Ο κανονισμός «Έμφαση στα δάση» (Forest Focus)

13 Ο κανονισμός «Έμφαση στα δάση» εκδόθηκε βάσει, ιδίως, του άρθρου 175 ΕΚ.

14 Κατά το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, με αυτόν «θεσπίζεται κοινοτικό πρόγραμμα για την ευρεία, εναρμονισμένη και ολοκληρωμένη, μακροπρόθεσμη παρακολούθηση της καταστάσεως των δασών (στο εξής: το πρόγραμμα), προκειμένου:

α) να συνεχιστεί και να αναπτυχθεί περαιτέρω:

— η παρακολούθηση της ατμοσφαιρικής ρυπάνσεως και των συνεπειών της και άλλων παραγόντων που επιδρούν στα δάση, όπως είναι οι βιοτικοί και οι αβιοτικοί παράγοντες και οι παράγοντες ανθρωπογενούς προέλευσης,

— η παρακολούθηση των πυρκαγιών στα δάση και των αιτίων και επιπτώσεών τους,

— η πρόληψη των πυρκαγιών στα δάση·

β) να εκτιμηθούν οι απαιτήσεις και να αναπτυχθεί η παρακολούθηση των εδαφών, της δεσμεύσεως του άνθρακα, των συνεπειών των κλιματικών αλλαγών, της βιολογικής ποικιλότητας καθώς και της προστατευτικής λειτουργίας των δασών·

γ) να αξιολογείται σε συνεχή βάση η αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων παρακολουθήσεως για την εκτίμηση της καταστάσεως των δασών και η περαιτέρω ανάπτυξη της δραστηριότητας παρακολουθήσεως.

[...]»

15 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού:

«Το πρόγραμμα προβλέπει την ανάληψη δράσεων με σκοπό:

α) την προαγωγή της εναρμονισμένης συγκεντρώσεως, διαχειρίσεως και εκτιμήσεως στοιχείων·

β) τη βελτίωση της αξιολογήσεως στοιχείων και την προώθηση της ολοκληρωμένης αξιολογήσεως στοιχείων σε κοινοτικό επίπεδο·

γ) τη βελτίωση της ποιότητας των στοιχείων και των πληροφοριών που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο του προγράμματος·

δ) την περαιτέρω ανάπτυξη της παρακολουθήσεως του προγράμματος·

ε) τη βελτίωση της κατανοήσεως των δασών και, ιδιαίτερα, του αντίκτυπου των φυσικών και των ανθρωπογενών παραγόντων καταπονήσεως·

στ) τη μελέτη της δυναμικής των πυρκαγιών στα δάση και των αιτίων και επιπτώσεών τους σε αυτά·

ζ) την ανάπτυξη δεικτών και μεθοδολογιών εκτιμήσεως των κινδύνων από πολλαπλούς παράγοντες καταπονήσεως στο χρόνο και στο χώρο».

16 Τα τμήματα 2 και 3 του κανονισμού «Έμφαση στα δάση», τα οποία φέρουν, αντίστοιχα, τους τίτλους «Παρακολούθηση και μέσα για τη βελτίωση και την ανάπτυξη του προγράμματος» και «Εθνικά προγράμματα, συντονισμός και συνεργασία», περιλαμβάνουν τα άρθρα 4 έως 7 και 8 έως 11.

17 Το άρθρο 12 του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» προβλέπει ότι το πρόγραμμα διαρκεί για χρονική περίοδο τεσσάρων ετών, από την 1η Ιανουαρίου 2003 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

18 Το άρθρο 13 του ως άνω κανονισμού ορίζει ότι η χρηματοδότηση για την εκτέλεση του προγράμματος για το διάστημα 2003-2006 ανέρχεται σε 61 εκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων 9 εκατομμύρια ευρώ μπορούν να χρησιμοποιηθούν για μέτρα προλήψεως των πυρκαγιών.

19 Σύμφωνα με τη δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του ιδίου κανονισμού:

«Ο παρών κανονισμός θεσπίζει, για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο το οποίο αποτελεί προνομιακή αναφορά, κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού, για την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή κατά την ετήσια διαδικασία καταρτίσεως του προϋπολογισμού».

20 Στην εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» αναφέρεται ότι:

« Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με την [δεύτερη απόφαση περί επιτροπών]».

21 Το άρθρο 17, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι:

«Όποτε γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της [δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών], τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας αποφάσεως.

[...]»

22 Στο πεδίο εφαρμογής αυτής της παραγράφου εμπίπτουν οι εξής διατάξεις του κανονισμού «Έμφαση στα δάση»:

«Άρθρο 4

1. Με βάση τα επιτεύγματα του κανονισμού (ΕΟΚ) 3528/86 [του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την προστασία των δασών στην Κοινότητα από την ατμοσφαιρική ρύπανση (ΕΕ 1986, L 326, σ. 2)], το πρόγραμμα:

α) συνεχίζει και αναπτύσσει περαιτέρω το συστηματικό δίκτυο παρατηρητηρίων για τη διεξαγωγή περιοδικών απογραφών με στόχο τη λήψη αντιπροσωπευτικών πληροφοριών για την κατάσταση των δασών·

β) συνεχίζει και αναπτύσσει περαιτέρω το δίκτυο επιφανειών παρατηρήσεως στις οποίες πραγματοποιείται εντατική και συνεχής παρακολούθηση των δασών.

2. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της παραγράφου 1 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17, παράγραφος 2.

Άρθρο 5

1. Με βάση τα επιτεύγματα του κανονισμού (ΕΟΚ) 2158/92 [του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για την πυροπροστασία των κοινοτικών δασών (ΕΕ 1992, L 217, σ. 3)], το πρόγραμμα συνεχίζει και αναπτύσσει περαιτέρω το σύστημα πληροφοριών προκειμένου να συγκεντρώνονται συγκρίσιμες πληροφορίες σχετικά με τις δασικές πυρκαγιές σε κοινοτικό επίπεδο.

2. Το πρόγραμμα παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα εκπονήσεως μελετών για την αναγνώριση των αιτίων και της δυναμικής των δασικών πυρκαγιών καθώς και για τις επιπτώσεις αυτών στα δάση. Οι μελέτες αυτές συμπληρώνουν τα σχετικά με τις δασικές πυρκαγιές μέτρα και δραστηριότητες που τίθενται σε εφαρμογή βάσει των διατάξεων της αποφάσεως 1999/847/ΕΚ [του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος δράσεως στον τομέα της πολιτικής άμυνας (ΕΕ 1999, L 327, σ. 53)], του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 [του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής αναπτύξεως από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ 1999, L 160, σ. 8)], και του κανονισμού (ΕΟΚ) 1615/89 [του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για τη θέσπιση Ευρωπαϊκού Συστήματος Δασικών Πληροφοριών και Επικοινωνίας (Efics) (ΕΕ 1989, L 165, σ. 12)].

Επιπλέον, και έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005, χρηματοδοτούνται χωριστά ενημερωτικές εκστρατείες και ειδική εκπαίδευση του προσωπικού που ασχολείται με τις παρεμβάσεις πυροπροστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 1, εκτός εάν τα μέτρα αυτά περιλαμβάνονται στα προγράμματα αγροτικής αναπτύξεως.

[...]

5. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2.

Άρθρο 6

1. Για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, το πρόγραμμα αναπτύσσεται με μελέτες, πειράματα, σχέδια επιδείξεως, δοκιμές σε πιλοτική βάση και θέσπιση νέων δραστηριοτήτων παρακολουθήσεως. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, αναπτύσσει το πρόγραμμα με ιδιαίτερο στόχο:

α) να βελτιωθούν οι γνώσεις σχετικά με την κατάσταση των δασών και άλλων δασικών εκτάσεων καθώς και τη σχέση μεταξύ της καταστάσεως αυτής και των φυσικών ή ανθρωπογενών παραγόντων καταπονήσεως·

β) να εκτιμηθούν οι επιπτώσεις που έχουν στα δάση οι κλιματικές μεταβολές, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων στην βιολογική τους ποικιλότητα, και στη σχέση των δασών με τη δέσμευση του άνθρακα και το έδαφος·

γ) συνεκτιμώντας τους υφιστάμενους συναφείς δείκτες, να επισημανθούν τα βασικά δομικά και λειτουργικά στοιχεία των οικοσυστημάτων που θα χρησιμοποιηθούν ως δείκτες για να εκτιμηθούν η παρούσα κατάσταση και οι τάσεις της βιολογικής ποικιλότητας στα δάση και οι προστατευτικές λειτουργίες των δασών.

2. Εκ παραλλήλου με τα μέτρα της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής ή με δική τους πρωτοβουλία, να εκπονούν μελέτες και να πραγματοποιούν πειράματα, προγράμματα επιδείξεως ή μια δοκιμαστική φάση παρακολουθήσεως.

3. Τα μέτρα των παραγράφων 1 και 2 συντελούν στην αναγνώριση επιλογών για τη θέσπιση νέων δραστηριοτήτων παρακολουθήσεως στο πλαίσιο του προγράμματος, οι οποίες θα συμβάλλουν ουσιαστικά στις ανάγκες ενημερώσεως και παρακολουθήσεως στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β΄. Η υλοποίηση των δραστηριοτήτων αυτών θεωρείται μέρος της επανεξετάσεως που αναφέρεται στο άρθρο 18. Κατά την ανάπτυξη του προγράμματος, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις επιστημονικές καθώς και τις οικονομικές ανάγκες και περιορισμούς.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής των παραγράφων 1, 2 και 3, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων για την εφαρμογή νέων δραστηριοτήτων παρακολουθήσεως, καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17, παράγραφος 2.

Άρθρο 7

1. Για την επίτευξη των στόχων που προβλέπονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και επιπλέον των δράσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6, η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, εκπονεί μελέτες και πραγματοποιεί πειράματα και σχέδια επιδείξεως με στόχο:

α) την προώθηση της εναρμονισμένης συγκεντρώσεως, διαχειρίσεως και εκτιμήσεως των στοιχείων σε κοινοτικό επίπεδο·

β) τη βελτίωση της αξιολογήσεως των στοιχείων σε κοινοτικό επίπεδο·

γ) τη βελτίωση της ποιότητας των στοιχείων και των πληροφοριών που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο του προγράμματος.

[...]

3. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της παραγράφου 1, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2.

Άρθρο 8

1. Οι δραστηριότητες που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5, στο άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 3, και στο άρθρο 7, παράγραφος 2, εφαρμόζονται στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων που καταρτίζουν τα κράτη μέλη για περιόδους δύο ετών.

2. Τα εθνικά προγράμματα υποβάλλονται στην Επιτροπή εντός 60 ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, και, στη συνέχεια, πριν από την 1η Νοεμβρίου του έτους που προηγείται της ημερομηνίας ενάρξεως της κάθε περιόδου τριών ετών.

3. Τα κράτη μέλη προσαρμόζουν τα εγκεκριμένα εθνικά τους προγράμματα με την έγκριση της Επιτροπής, προκειμένου ιδίως να καταστεί δυνατή η επέκταση της δραστηριότητας παρακολουθήσεως που θα αναπτυχθεί σύμφωνα με το άρθρο 6, όταν θεσπιστεί η δραστηριότητα αυτή.

4. Κατά την υποβολή τους στην Επιτροπή, τα εθνικά προγράμματα συνοδεύονται από εκ των προτέρων αξιολόγηση. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν επίσης ενδιάμεσες αξιολογήσεις στο τέλος του τρίτου έτους της περιόδου που καθορίζεται στο άρθρο 12 καθώς και εκ των υστέρων αξιολογήσεις στο τέλος της εν λόγω περιόδου.

5. Με βάση τα υποβαλλόμενα εθνικά προγράμματα ή τις τυχόν εγκεκριμένες προσαρμογές των εθνικών προγραμμάτων, η Επιτροπή αποφασίζει για την οικονομική συνεισφορά στις επιλέξιμες δαπάνες.

6. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής των παραγράφων 1 ως 5 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, λαμβάνοντας υπόψη τους εθνικούς, ευρωπαϊκούς και διεθνείς μηχανισμούς παρακολουθήσεως προς αποφυγή προσθέτου διοικητικού βάρους.

Άρθρο 9

[...]

3. Η Επιτροπή συνιστά επιστημονική συμβουλευτική ομάδα η οποία επικουρεί την μόνιμη δασική επιτροπή κατά την προετοιμασία των εργασιών της, ιδίως για την ανάπτυξη του προγράμματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6.

[...]

6. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της παραγράφου 3 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2.

Άρθρο 10

1. Για την εναρμόνιση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 5 και στο άρθρο 6, παράγραφος 3, και για τη διασφάλιση της δυνατότητας συγκρίσεως των στοιχείων, προσδιορίζονται σε εγχειρίδια υποχρεωτικές και προαιρετικές παράμετροι και καθορίζονται οι μέθοδοι παρακολουθήσεως καθώς και οι μορφότυποι στοιχείων που χρησιμοποιούνται για τη διαβίβασή τους. Τα εγχειρίδια θα πρέπει να βασίζονται σε υφιστάμενα συστήματα, όταν τα συστήματα αυτά είναι διαθέσιμα και κατάλληλα.

2. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της παραγράφου 1 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τους αρμόδιους φορείς διαχειρίσεως των δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στα εγκεκριμένα εθνικά προγράμματα, με βάση τις οικονομικές και επιχειρησιακές δυνατότητες των εν λόγω φορέων. Οι φορείς αυτοί είναι δυνατόν να είναι δημόσιες αρχές ή άλλοι φορείς, με την επιφύλαξη της εγκρίσεως της Επιτροπής όσον αφορά τους ιδιωτικούς φορείς με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας που θα παρέχει τις δέουσες οικονομικές εγγυήσεις και θα πληροί τους όρους που προβλέπονται στους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.

2. Με την επιφύλαξη των υφισταμένων αρμοδίων αρχών, τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές και τις υπηρεσίες στις οποίες ανατίθεται η εφαρμογή των μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

3. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τη χρηστή και αποτελεσματική διαχείριση της κοινοτικής συνεισφοράς. Προς τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου:

α) να διασφαλίζεται ότι οι δραστηριότητες που χρηματοδοτεί η Κοινότητα υλοποιούνται όντως και με τον κατάλληλο τρόπο, εξασφαλίζοντας την προβολή της κοινοτικής συνεισφοράς·

β) να αποτρέπεται κάθε παρατυπία·

γ) να ανακτώνται οι πληρωμές που απωλέσθηκαν λόγω τυχόν παρατυπίας ή αμέλειας·

δ) να διασφαλίζεται ότι οι φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 έχουν κατάλληλα εσωτερικά συστήματα διαχειρίσεως και ελέγχου·

ε) να διασφαλίζεται ότι τα κράτη μέλη εγγυώνται για τους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1, σε περίπτωση που αυτοί δεν είναι δημόσιοι οργανισμοί.

4. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και προβαίνουν σε όλες τις διευθετήσεις που μπορούν να διευκολύνουν τους ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων των επί τόπου επιθεωρήσεων από την Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, τους οποίους η Επιτροπή θεωρεί ενδεδειγμένους για τους σκοπούς της διαχειρίσεως της κοινοτικής συνεισφοράς. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τις διευθετήσεις που έγιναν για τον σκοπό αυτόν.

5. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής των παραγράφων 1 έως 4 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2.

Άρθρο 15

1. Μέσω των αρχών και υπηρεσιών που έχουν ορισθεί, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν ετησίως στην Επιτροπή τα στοιχεία που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο του προγράμματος, συνοδευόμενα από τη σχετική έκθεση.

Τα στοιχεία πρέπει να έχουν γεωγραφική αναφορά και διαβιβάζονται στην Κοινότητα μέσω υπολογιστών ή/και με τη χρήση ηλεκτρονικής τεχνολογίας. Η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, καθορίζει τον μορφότυπο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που απαιτούνται για τη διαβίβαση των στοιχείων.

[...]

4. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της παραγράφου 1 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2.

Άρθρο 16

[...]

3. Κάθε κράτος μέλος εκπονεί έκθεση σχετικά με την κατάσταση στη χώρα όσον αφορά ζητήματα τα οποία αντιμετωπίζονται στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων παρακολουθήσεως που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, όταν θεσπιστούν οι δραστηριότητες αυτές.

Οι κατευθυντήριες γραμμές για την υποβολή εκθέσεων και η περιοδικότητα της υποβολής τους καθορίζονται με βάση τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2.»

23 Κατά την έκδοση του κανονισμού «Έμφαση στα δάση», η Επιτροπή προέβη σε δήλωση, με την οποία υποστήριξε, ιδίως, ότι:

«Η Επιτροπή θεωρεί ότι, από τη στιγμή που τα προτεινόμενα μέτρα αφορούν την εκτέλεση προγραμμάτων που έχουν σοβαρές δημοσιονομικές επιπτώσεις θα πρέπει να εγκριθούν βάσει της διαδικασίας της διαχειριστικής επιτροπής».

Επί της προσφυγής

24 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Επιτροπή επικαλείται ένα μόνο λόγο ακυρώσεως με τον οποίο ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν τήρησαν την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Επιχειρήματα της Επιτροπής

25 Η Επιτροπή εκτιμά ότι δεν τηρήθηκαν τα κριτήρια του άρθρου 2 της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών.

26 Κατά την Επιτροπή, τα εκτελεστικά μέτρα που λαμβάνονται βάσει του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» είναι μέτρα διαχειρίσεως που αφορούν πρόγραμμα δράσεως. Προκειμένου, όμως, περί της εκτελέσεως κοινοτικών προγραμμάτων, εφαρμοστέα είναι, καταρχήν, μόνον η διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής ή, ενδεχομένως, η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής.

27 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, όσον αφορά την εκτέλεση ενός προγράμματος, τα εκτελεστικά μέτρα, ακόμη και αν είναι διατυπωμένα κατά τρόπο γενικό και συνδέονται στενά με τη διαχείριση και την εφαρμογή του προγράμματος αυτού, υπάγονται στο άρθρο 2, στοιχείο α΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών.

28 Η Επιτροπή εκτιμά ότι τα μέτρα που εγκρίνονται από την κανονιστική επιτροπή κατά το άρθρο 2, στοιχείο β΄, της εν λόγω αποφάσεως αποσκοπούν όχι μόνο στην προστασία της ασφάλειας των φυτών αυτών καθεαυτά, αλλά πρωτίστως στην

ασφάλεια των καταναλωτών, είτε τα φυτά καταναλώνονται άμεσα, είτε έμμεσα, μέσω των ζώων. Τα μέτρα εφαρμογής μιας πράξεως του Κοινοβουλίου, πρωταρχικός σκοπός της οποίας είναι, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η προστασία του περιβάλλοντος και όχι η γεωργία, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως μέτρα προστασίας της ασφάλειας των φυτών. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον τα εκτελεστικά μέτρα που λαμβάνονται βάσει του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» ουδόλως αφορούν τα δάση αυτά καθεαυτά, αλλά τον τρόπο διαχειρίσεως που αφορά την υλοποίηση δραστηριοτήτων επιλέξιμων για χρηματοδότηση από τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

29 Η Επιτροπή προσθέτει ότι τα μέτρα που προβλέπει ο κανονισμός «Έμφαση στα δάση» είναι ακριβώς της ιδίας φύσεως με αυτά που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 1655/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, σχετικά με το χρηματοδοτικό μέσον για το περιβάλλον (LIFE) (ΕΕ L 192, σ. 1, στο εξής: κανονισμός LIFE), επί του οποίου εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2003, C-378/00, αποκαλούμενη «LIFE», Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Συλλογή 2003, σ. I-937).

30 Παραπέμποντας στις σκέψεις 53 και 54 της προπαρατεθείσας αποφάσεως LIFE, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο στόχος να επιτευχθεί μεγαλύτερη συνοχή και προβλεψιμότητα στην επιλογή του είδους της επιτροπής θα διακυβευόταν αν ο κοινοτικός νομοθέτης μπορούσε, κατά την έκδοση βασικής πράξεως που αναθέτει εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή, να αποκλίνει από τα κριτήρια που καθορίζονται στη δεύτερη απόφαση περί επιτροπών, χωρίς να υποχρεούται να εκθέσει τους λόγους που τον οδήγησαν σ' αυτό.

31 Η Επιτροπή θεωρεί ότι, με την προσθήκη της φράσεως «γενικής ισχύος» [η φράση δεν υφίσταται στο ελληνικό κείμενο], η εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» δεν παρέχει κανένα πρόσθετο στοιχείο ως προς την αιτιολόγηση σε σχέση με την τυποποιημένη αιτιολογική σκέψη που περιλαμβάνεται σε όλες τις πράξεις οι οποίες προβλέπουν εφαρμογή της διαδικασίας κατά το σύστημα των επιτροπών. Παραβιάζεται επομένως η υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία ενέχει η επιλογή του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου να εφαρμόσουν διαδικασία διαφορετική από αυτήν που απορρέει από τα κριτήρια του άρθρου 2 της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

32 Από τις σκέψεις 49 και 56 της προπαρατεθείσας αποφάσεως LIFE προκύπτει ότι, μολονότι τα κριτήρια του άρθρου 2 της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών δεν είναι δεσμευτικά, όταν ο κοινοτικός νομοθέτης αποκλίνει από τα εν λόγω κριτήρια κατά την επιλογή διαδικασίας επιτροπής οφείλει να αιτιολογήσει την επιλογή του.

33 Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί πρώτα αν στην προκειμένη περίπτωση η επιλογή του κοινοτικού νομοθέτη συνάδει με τα κριτήρια του άρθρου 2, στοιχείο β΄, της εν λόγω αποφάσεως.

34 Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της διατάξεως αυτής, πρέπει να επιλέγεται η διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής όταν πρόκειται για γενικά μέτρα που αφορούν την εφαρμογή των ουσιαστικών στοιχείων μιας βασικής πράξεως.

35 Αυτή η έννοια πρέπει να αντιπαραβληθεί με την έννοια των «μέτρων διαχειρίσεως» του άρθρου 2, στοιχείο α΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών. Τα εν λόγω μέτρα διαχειρίσεως περιλαμβάνουν ιδίως όσα αφορούν την εκτέλεση προγραμμάτων με ουσιαστικές δημοσιονομικές επιπτώσεις.

36 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι η δεύτερη απόφαση περί επιτροπών εκδόθηκε βάσει του άρθρου 202, τρίτη περίπτωση, ΕΚ.

37 Η έννοια της εκτελέσεως κατά το άρθρο αυτό περιέχει τόσο την κατάρτιση εκτελεστικών κανόνων όσο και την εφαρμογή των κανόνων στις κατ' ιδίαν περιπτώσεις μέσω πράξεων ατομικής ισχύος (βλ. απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1989, 16/88, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 3457, σκέψη 11).

38 Μολονότι τα μέτρα ατομικής ισχύος μπορούν να υπάγονται μόνο στο άρθρο 2, στοιχείο α΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών, τα μέτρα γενικής ισχύος μπορούν να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής οποιουδήποτε από τα δύο στοιχεία του εν λόγω άρθρου.

39 Έτσι, η σκέψη 61 της προπαρατεθείσας αποφάσεως LIFE του Δικαστήριο συμφωνεί με το συμπέρασμα του γενικού εισαγγελέα ότι οι κατευθυντήριες γραμμές που θέτουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες έργα είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση βάσει του επίμαχου προγράμματος συνδέονται στενά με την εφαρμογή του και δεν αποτελούν «γενικά μέτρα που αφορούν την εφαρμογή των ουσιαστικών στοιχείων μιας βασικής πράξεως» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών. Το Δικαστήριο τις χαρακτήρισε ως μέτρα διαχειρίσεως που αφορούν την εκτέλεση ενός προγράμματος κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών.

40 Προκειμένου να οριοθετηθεί αμοιβαία το πεδίο εφαρμογής των δύο πρώτων στοιχείων του εν λόγω άρθρου, πρέπει να υπομνησθούν τα χαρακτηριστικά των δύο διαδικασιών τις οποίες αυτά αφορούν. Σε σχέση με τη διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής, η διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής αναθέτει πιο ενισχυμένο ρόλο στο Συμβούλιο. Εξάλλου, σε αντίθεση με την πρώτη, στη δεύτερη διαδικασία προβλέπεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η παρέμβαση του Κοινοβουλίου.

41 Υπό το πρίσμα αυτών των διαφορών, ως «μέτρα διαχειρίσεως που αφορούν την εκτέλεση προγραμμάτων» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών πρέπει να χαρακτηρισθούν, αφενός, τα μέτρα ατομικής ισχύος που λαμβάνονται προς τούτο (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψεις 15 και 18) και, αφετέρου, τα μέτρα γενικής ισχύος που συνδέονται στενά με αυτά και εντάσσονται σε ένα πλαίσιο επαρκώς καθορισμένο από την ίδια τη βασική πράξη.

42 Όσον αφορά το πρόγραμμα δράσεως που θεσπίζεται με τον κανονισμό «Έμφαση στα δάση», πρόκειται, ασφαλώς, για κοινοτικό πρόγραμμα, όπως ιδίως προκύπτει από τη δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού.

43 Εντούτοις, το Συμβούλιο ορθώς έκρινε ότι αποτελούν ουσιαστικά στοιχεία του προγράμματος «Έμφαση στα δάση» που δεν έχουν αναπτυχθεί ακόμη επαρκώς στον κανονισμό «Έμφαση στα δάση» ώστε να καταστούν αντικείμενο μέτρων γενικής ισχύος τα οποία λαμβάνονται ως μέτρα διαχειρίσεως που αφορούν την εκτέλεση προγραμμάτων:

— η παρακολούθηση και τα μέσα για τη βελτίωση και την ανάπτυξη του προγράμματος, που διαλαμβάνονται στα άρθρα 4, παράγραφος 2, 5, παράγραφος 5, 6, παράγραφος 4, και 7, παράγραφος 3, του κανονισμού «Έμφαση στα δάση»·

— οι διατάξεις που αφορούν τα εθνικά προγράμματα, οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής των οποίων, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 6, του κανονισμού αυτού, καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των εθνικών, ευρωπαϊκών και διεθνών μηχανισμών παρακολουθήσεως προς αποφυγή προσθέτου διοικητικού βάρους·

— η επιστημονική συμβουλευτική ομάδα του άρθρου 9, παράγραφος 6, του ιδίου κανονισμού·

— τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού εγχειρίδια στα οποία καθορίζονται ιδίως οι μέθοδοι παρακολουθήσεως·

— οι όροι της εγκρίσεως ιδιωτικών φορέων που ορίζονται από τα κράτη μέλη ως αρμόδιοι φορείς διαχειρίσεως των δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στα εγκεκριμένα εθνικά προγράμματα, οι οποίοι πρέπει να προβλέπονται στους λεπτομερείς κανόνες που θα θεσπισθούν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 5, του κανονισμού «Έμφαση στα δάση»·

— ο γενικός έλεγχος του προγράμματος και κυρίως η διαχείριση της κοινοτικής συνεισφοράς από τα κράτη μέλη, που διαλαμβάνονται στην ίδια διάταξη, και

— οι υποχρεώσεις πληροφορήσεως που υπέχουν τα κράτη μέλη δυνάμει των άρθρων 15, παράγραφος 1, και 16, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, οι οποίες αποσκοπούν κυρίως στην προώθηση της ολοκληρωμένης αξιολογήσεως στοιχείων σε κοινοτικό επίπεδο, καθώς και στο να καταστήσουν δυνατό τον έλεγχο της αποτελεσματικότητας του προγράμματος, και των οποίων το περιεχόμενο πρέπει να προσδιορίζεται αντίστοιχα από εκτελεστικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 4, του ως άνω κανονισμού και από κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 3, του ιδίου κανονισμού.

44 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, από την προπαρατεθείσα απόφαση LIFE δεν μπορεί να συναχθεί ότι όλα τα επίμαχα στην υπό κρίση υπόθεση μέτρα είναι μέτρα διαχειρίσεως που αφορούν την εκτέλεση προγραμμάτων. Συγκεκριμένα, μολονότι, στον κανονισμό LIFE, ο κοινοτικός νομοθέτης καθόρισε, με μεγάλη ακρίβεια, τις αρχές βάσει των οποίων η Επιτροπή, ύστερα από πρόταση των κρατών μελών, μπορούσε να εγκρίνει τα έργα για τα οποία έπρεπε να χορηγηθεί ενίσχυση, με την έκδοση του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» απλώς δημιούργησε ένα ευρύ και γενικό πλαίσιο δράσεως. Όπως προκύπτει από την προηγούμενη σκέψη, πρόκειται μάλλον για την ανάπτυξη ενός ειδικού συστήματος και όχι για την υλοποίηση πτυχών που έχουν ήδη καθορισθεί με σαφή τρόπο.

45 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, ο κοινοτικός νομοθέτης δεν απέκλινε από τα κριτήρια του άρθρου 2 της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών. Δεν όφειλε επομένως να αιτιολογήσει την επιλογή διαδικασίας επιτροπής στην οποία προέβη με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού «Έμφαση στα δάση».

46 Κατά συνέπεια, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

47 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ζήτησαν την καταδίκη της Επιτροπής, αυτή δε ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα. Κατά την παράγραφο 4 του εν λόγω άρθρου, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(υπογραφές)